

ב"ה

פרשת לך לך

אמרי נא אחותי אָתָּה
בראשית יב, יג.

להתקשר ליהודי שיש לו מלאך השומר עליו

"אמרי נא אחותי את": "האי קרא קשיא, וכי אברהם דאיהו דחיל חטאה רחימו דקב"ה אמר הכי על אתתיה בגין דיוטבין ליה? אלא אברהם אף על גב דהוה דחיל חטאה, לא סמיך על זכותא דיליה, ולא בעא מן קב"ה לאפקא זכותיה, אלא על זכותא דאתתיה, דירווח בגינה ממונא דשאר עמין, דהא ממונא באתתיה זכי ליה בר נש .. ולא עוד, אלא דחמא חד מלאכא אזיל קמה .. אמר הא היא מתנטרא ואנא לא נטירנא, ובגיני כך אמר אמרי נא אחותי את וגו', ייטב לי, ייטיבו לי מבעי ליה... אלא ייטב לי דא דאזיל קמך". (זהר פ' תזריע נ"ב א.)

[הפסוק הזה קשה, וכי אברהם שהוא ירא חטא ואהובו של הקדוש ברוך הוא, היה אומר כך על אשתו כדי שייטיבו עמו? אלא אברהם, אף שהיה ירא חטא לא סמך על הזכות שלו, ולא ביקש מהקדוש ברוך הוא לגרוע מזכותו, אלא סמך על זכותה של אשתו, שירוויח בשבילה כסף של שאר עמים שהרי אדם זוכה בממון בזכות אשתו... ולא עוד אלא שראה מלאך אחד הולך לפניה... אמר הרי היא משומרת ואני איני משומר ולכן אמר אמרי נא אחותי את .. ייטב לי— ייטיבו לי היה צריך לומר ... אלא ייטב לי זה שהולך לפניך]

כלומר, בבקשתו לשרה "אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך" — לא התכוון אברהם לטובה שיקבל מהמצריים, פרעה מלך מצרים כו', חס ושלום לומר כן בנוגע לאברהם, אלא, כוונתו היתה לטובה שיקבל מהמלאך שבא לשמור על שרה [כפי שממשיך אחר כך שעל פי דיבורה של שרה הכה המלאך את פרעה עשר מכות, שזהו השורש לעשר המכות שהקב"ה הכה את מצרים], ולכן אמר לשרה "אמרי נא אחותי את", שעל ידי זה ייטיב לו המלאך בעבורה, הן בנוגע לענינים רוחניים, והן בנוגע לענינים גשמיים, פרנסה כפשוטה,

כסף וזהב כו', שכן, אף על פי שפרנסה "לא בזכותא תליא מילתא אלא במזלא כו"^[1], מכל מקום, בזכותה של האשה נמשכת ברכה בעניני פרנסה, כמאמר רבותינו ז"ל^[2] "אין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו".

ויש להוסיף בביאור המעלה דאחות ("אחותי את") לגבי אשה — שכן, עלייתו של הבעל על ידי אשתו הוא ענין שנתחדש לאחרי מתן תורה, ולא דוקא שכן הוא גם לפני מתן תורה, מה שאין כן בנוגע לאחות ("אמרי נא אחותי את"), הרי, מצד שייכותם העצמית, ייטב לו בעבורה.

על פי זה יש לבאר בפשטות את הלימוד וההוראה ממאמר הזהר: כאשר יהודי עושה חשבון-צדק בנפשו, ורואה, שמצד מעמדו ומצבו אינו שייך שיבוא מלאך לשמור עליו כו' - יכול לבוא לידי נפילת הרוח כו'.

והעצה היעוצה — להתקשר ליהודי שיש לו מלאך השומר עליו, כדי שיהודי זה יאמר עליו שהוא אחיו, "אמרי נא אחותי את", - מצד עבודתו של יהודי זה (שיש לו מלאך כו') באהבת ישראל ואחדות ישראל, שאוהב כל יהודי ויהודי, ודורש טובתו, עד כדי כך, שצערו של הזולת, הוא הצער שלו, בבחינת "בכל צרתם לו צר"^[3], שלכן, אומר על כל אחד ואחד מישראל שאחיו הוא — ועל ידי זה — ייטב לו בעבורו ("ייטב לי בעבורך"), שגם עליו תהיה שמירת המלאך כו', ברוחניות ובגשמיות גם יחד, כך, שאין מקום לחשש ופחד כו', מכיון שדבר ברור הוא שהמלאך השומר על יהודי זה שמתקשר אליו, שומר גם עליו, ומיטיב גם עמו.

קטע משיחת ש"פ תזו"מ, ג' אייר, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ז ח"ג ע' 235.

[1] מו"ק כה, א.

[2] ב"מ נט, סע"א.

[3] ישע"י סג. ט. וראה תענית טז, א. מכילתא ס"פ בשלח. ועוד.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח זוגותו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה